

שולחן שבת שלנו

עורך: רב בית הספר – גלעד כהן

מה נמצא מפרשת שמות – פרשת בהעלתך?

"בהעלותך את הערות אל בול פני המנוחה יאירו שבעת הערות"

אחר חגגת המזבח והקרבנות שהביאו הנשיאים לכבוד ארוע זה מצוה ה' את אהרן (על ידי משה) על הטבת (הדלקת) המנוחה ואת משה מצוה ה' על לקיחת הלויים מתוך בני ישראל והקנתם לעבודה במשכן. בכך פותחת פרשתנו וממשיכה בעוד כמה נושאים שונים:

הצווי על הקרבת קרבן הפסח ופסח שני - ה' מצוה את בני ישראל להקריב את קרבן הפסח בזמנו (י"ד ניסן). בני ישראל מקימים את צווי ה'. עקב פניית אנשים טמאים ורחוקים שלא יכלו להקריב את קרבן הפסח בזמן, נותן ה' לאותם אנשים הזדמנות שנייה - פסח שני.

הסימן לחנייה ולנשיעה - כיצד ידעו בני ישראל מתי לחנות ומתי להמשיך בהליכתם? לפי הענן! כשהיה הענן שוכן על המשכן חנו וכשהיה הענן עולה מעליו נסעו. בהמשך הפרשה אומרת לנו התורה מה אמר משה בנשיעה ומה אמר בחנייה (ראו בחמש).

הצווי להכנת חצוצרות הכסף ותפקידן - ה' מצוה את משה להכין שתי חצוצרות כסף. לחצוצרות אלו שני תפקידים: מקרא העדה (פנוס בני ישראל או הנשיאים לאהל מועד) ומסע המחנות (לפי התקיעות יודע כל מחנה אם להתחיל בהליכה).

חטא המתאוננים והמתאווים וענשם - חלק מהעם (רשעים) מתלונן על ה' (לפי המדרש על אריכות הדרך ועל שלא היתה להם מנוחה) ענשם: אש בוערת בהם והם מתים. לאחר מכן האספסוף שבועם ישראל (ערב רב - רשעים, שסוחפים אחריהם גם את שאר בני ישראל) מתאווים לאכל בשר, מתגעגעים למצרים ומתלוננים על המן (שהיה יורד מן השמים ורק טוב היה בו). אחר ששומע ה' את טענתם ונותן להם את השליו (סוג של בשר), מעניש אותם ה' על תאונתם הגדולה והורג אותם.

עוד בפרשה:

בקשת משה מיתרו חותנו להצטרף לבני ישראל במסע לארץ ישראל.
צווי ה' על הוספת שבועים איש מזקני ישראל לשם עזרה למשה בהנהגת בני ישראל והאצלת רוח נבואה עליהם.

"שֶׁלֶךְ גְּדוּלָה מְשַׁלְהֵם שְׂאֵתָה מְדַלֵּיק וּמֵיטִיב אֶת הַנְּרוֹת"

הַמְדַרְשׁ מְסַפֵּר שֶׁכְּשָׂרָאָה אֶהָרֵן חֲנֻכַּת הַנְּשִׂאִים חֲלָשָׁה דַעְתוֹ (הַצְטַעַר) עַל שֶׁלֹּא הָיָה עִמָּהֶם, נָחַם אוֹתוֹ ה' וְאָמַר לוֹ: "שֶׁלֶךְ גְּדוּלָה מְשַׁלְהֵם שְׂאֵתָה מְדַלֵּיק וּמֵיטִיב אֶת הַנְּרוֹת בְּקָר וְעָרֵב".
וְאָנוּ נִשְׂאָל: אֵיזוֹ נְחֻמָּה זֹאת? מִנֵּין שֶׁהִטְבַּת הַנְּרוֹת גְּדוּלָה מֵהָאֲרוּעַ הַגְּדוֹל וְהַמְפָאָר שֶׁל חֲנֻכַּת הַמְשָׁכָן?

תְּשׁוּבָה: עַל הַפְּסוּקָה: "אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקָר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים" אוֹמְרִים חַז"ל: "זֶהוּ כָּלֵל גְּדוֹל בַּתּוֹרָה" מַדּוּעַ? כִּינֵן שֶׁלַעֲשׂוֹת אֲרוּעַ גְּדוֹל פְּעַם אַחַת זֶה קָל מְאֹד, הַקְּשִׁי הָאֲמִתִּי הוּא לְהַקְרִיב בְּהַתְמַדָּה בְּקָר אַחַר בְּקָר, צָהָרִים אַחַר צָהָרִים אֶת אוֹתוֹ הַקָּרֵב. לָכֵן נָחַם ה' אֶת אֶהָרֵן בְּקָר. אֵין שֶׁכָּר גְּדוֹל יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר לַמְתֵּמֵד יוֹם יוֹם לְהֵיטִיב אֶת הַנְּרוֹת. שֶׁכָּרוֹ גְּדוֹל בְּהַרְבֵּה מֵאוֹתָם הַנְּשִׂאִים הַמְקָרִיבִים קָרְבָּנוֹת, גְּדוֹלִים כָּלֵל שִׁיְהִיוּ, בְּפַעַם אַחַת. וּבְמָה אַתֶּם מְתֵמֵדִים יְלָדִים? סַפְרוּ לְהוֹרִיכֶם!

חִידוֹת לַפְּרָשָׁה

- ❖ 1. לְאֵילוּ אֲנָשִׁים מֵיַעַד פְּסַח שֵׁנִי?
- ❖ 2. עוֹפוֹת שֶׁנֶּאֱכָלוּ.
אֶת הַתְּשׁוּבוֹת (עִם שֵׁם+כֶּתֶה)
יֵשׁ לְהַכְנִיס לְתַבַּת הַרֵב עַד יוֹם רַבִּיעִי.

